

MAAKYSYMYS DUUMASSA

Kadettien ensimmäisenä tehtävänä Duumassa oli adressin laatiminen vastaukseksi valtaistuinpuheeseen. Laadittiin arka pyyntö, muttei vaatimusta. Toisena „tehtävänä” oli äänetön siirtyminen käsittelemään vuorossa-olevia asioita, kun lähetystöltä kieltäydyttiin ottamasta vastaan adressia. Käyttäydyttiin vieläkin aremmin. Nyt on edessä kolmas tehtävä — maakysymyksen käsittely, mikä on asetettu päiväjärjestykseen Duumassa.

Kaikkien työläisten on seurattava erikoisen tarkasti tätä kysymystä. Maakysymys huolettaa talonpoikaisjoukkoja kaikkein eniten. Talonpojat ovat nyt tulleet työläisten tärkeimmiksi ja miltei ainoiksi liittolaisiksi vallankumouksessa. Ja maakysymys tulee erikoisen selvästi näyttämään, palveleeko kadettipuolue, joka nimittää itseään kansanvapauden puolueeksi, todellakin uskollisesti kansan vapautta.

Mitä kansa, s.o. ennen kaikkea talonpoikaisto, tahtoo? Talonpoikaisto tahtoo maata. Sen kaikki tietävät. Talonpojat vaativat, että kaikki maa valtakunnassa kuuluisi talonpojille. Talonpojat tahtovat heittää hartioiltaan tilanherrojen ja virkamiesten sorron, ottaa maat pois tilanherroilta, etteivät he voisi pakoittaa talonpoikaa käymään suorittamassa työllämaksua, s.o. itse asiassa tekemässä veropäivätöitä niin kuin ennenkin, ottaa vallan pois virkamiehiltä, etteivät he harjoittaisi mielivaltaa tavallista rahvasta kohtaan, juuri sitä talonpojat tahtovat. Ja työläisten on autettava talonpoikia sekä taistelussa maasta

että maakysymyksen asettamisessa suoraan, selvästi ja täysin määritellysti.

Kysymys maasta voidaan erittäin helposti sotkea ja hämätä. Asia voidaan helposti esittää siten, että tietysti talonpoikien pitää saada maapalstat, mutta itse tälle palstojen jakamiselle voidaan asettaa ehtoja, jotka tekevät tämän jakamisen täysin hyödyttömäksi talonpojille. Jos maita tulevat taas jakamaan virkamiehet, jos kaiken karvaisiksi „välittäjätuomareiksi” tulevat jälleen liberaaliset tilanherrat, jos „vaatimattomat lunastusmaksut” määrää vanha itsevaltiudellinen valta, niin silloin hyödyn asemesta talonpoikia taaskin puijataan, niin kuin vuonna 1861 tapahtui, silloin tulee taas uusi silmukka talonpoikien kaulaan. Sen vuoksi tietoisten työläisten täytyy erittäin tarmokkaasti selittää talonpojille, että maakysymyksessä heidän pitää olla erikoisen varovaisia ja epäuskoisia. Asiointilan ollessa nykyisellään tavattoman suuren merkityksen saa kysymys maan lunastusmaksusta ja kysymys siitä vallasta, joka tulee maiden „jakamisen” suorittamaan. Lunastusmaksukysymyksen perusteella voidaan heti ja erehtymättä määritellä, kuka on talonpoikien puolta ja kuka on tilanherrojen puolta, samoin kuin sekin, kuka yrittää loikata puolelta toiselle. Venäläinen talonpoika tietää — voi miten hyvin tietääkin! — mitä se oikein on se lunastus. Tämä kysymys tekee mainiosti rajat selviksi talonpoikain etujen ja tilanherrain etujen välillä. Ja sen vuoksi VSDTP:n Yhdistävä edustajakokous teki aivan oikein vaihtaessaan agraariohjelman alkuperäisessä ehdotuksessa olleen sanan „luovutus” sanaan: „konfiskointi” (s.o. luovutus ilman lunastusmaksua).

Kysymyksessä vallasta, joka suorittaa jakamisen, talonpoikien ja virkamiesten edut käyvät yhtä jyrkästi ristiin kuin talonpoikien ja tilanherrojen edut lunastusmaksukysymyksessä. Sen vuoksi sosialististen työläisten pitää erikoisen sitkeästi selittää talonpojille, miten tärkeätä on, ettei vanha valta kävisi käsiksi maakysymykseen. Tietäkoot talonpojat, ettei mistään maareformista voi olla hyötyä, jos asia jää vanhan vallan käsiin. Ja onneksi tästä kysymyksestä päästiin VSDTP:n Yhdistävässä edustajakokouksessa itse asiassa yksimielisyyteen, sillä edustajakokouksen päätöslauselmassa ehdottomasti tunnustettiin, että on tuettava talonpoikaiston vallankumouksellisia

esiintymisiä. Tosin edustajakokous teki mielestämme virheen, kun ei osoittanut suoraan, että juuri maareformi voidaan uskoa vain *täysin* demokraattiselle valtiovallalle, vain sellaisille viranomaisille, jotka kansa on valinnut, jotka ovat tilivelvollisia kansalle ja sen vaihdettavissa. Mutta siitä me aiomme puhua yksityiskohtaisemmin toisella kertaa.

Duumassa tullaan esittämään pääasiallisesti kaksi agrariohjelmaa. Duumassa vallitsevina olevat kadetit haluavat, että tilanherrat olisivat kylläisiä ja talonpojat säilyisivät ehjin nahoin. He suostuvat tilanherramaan suurimman osan pakolliseen luovutukseen, mutta ensinnäkin he edellyttävät, että se on lunastettava, ja toiseksi he kannattavat sitä, että kysymys maareformin toimeenpanemisen keinoista ja teistä ratkaistaan liberaalis-virkamiesmäiseen eikä vallankumouksellisesti-talonpoikaiseen tapaan. Agrariohjelmassaan kadetit, kuten aina, luikertelevat käärmeen tavalla tilanherrojen ja talonpoikien välillä, vanhan vallan ja kansan vapauden välillä.

Työryhmä eli talonpoikaisryhmä ei ole vielä aivan tarkalleen määritellyt agrariohjelmaansa. Kaiken maan pitää kuulua työtätekeväälle kansalle,—lunastusmaksukysymyksestä ollaan toistaiseksi vaiti, samoin myös vanhaa valtaa koskevasta kysymyksestä. Tästä ohjelmasta, kun se selkenee, meidän on puhuttava vielä monet kerrat.

Virkamieshallitus ei tietenkään halua kuullakaan mitään edes kadettienkaan agraarireformista. Virkamieshallitus, jonka johdossa ovat rikkaimmat virkamies-tilanherrat, jotka omistavat usein kymmeniä tuhansia desjatiinoja maata kukin, „ennemmin kääntyy muhamettilaiseen uskoon” (kuten muuan terävä-älyinen kirjailija sanoi) kuin sallii tilanherramaiden pakollisen luovutuksen. Siis agrariikysymyksen „ratkaisu” Duumassa ei tule olemaan todellista ratkaisua, vaan ainoastaan vaatimusten julistamista, ainoastaan niiden julkilausumista. Kadetit tulevat taaskin esittämään arkoja pyyntöjä kansanedustajain ylväiden ja rohkeiden, rehtien ja avointen vaatimusten asemesta. Toivomme Työryhmälle, että se edes tällä kertaa esiintyisi kadeteista täysin riippumattomana ja itsenäisenä.

Ja sosialistisille työläisille lankeaa nyt erittäin suuri tehtävä. Kaikin keinoin ja kaikin voimin on laajennettava

organisaatiota yleensä ja yhteyksiä talonpoikaistoon erikoisesti. Talonpojille on selitettävä mahdollisimman laajasti, mahdollisimman selvästi, yksityiskohtaisesti ja perusteellisesti lunastuskysymyksen koko merkitystä sekä sitä kysymystä, voidaanko tyytyä siihen, että maaudistuksen toimeenpano jää vanhan vallan käsiin. On ponnistettava kaikin voimin, jotta liitto sosialistisen proletariaatin ja vallankumouksellisen talonpoikaiston välillä lujittuisi ja kasvaisi nykyisen poliittisen kriisin kiertämättä lähestyvään ratkaisuun mennessä. Tämä liitto ja vain se on takeena, että kysymys „kaikesta maasta” talonpojille, täydestä vapaudesta ja täydestä vallasta kansalle tulee menestyksellä ratkaistuksi.

*„Volna” № 15,
toukokuun 12 pnä 1906*

*Julkaistaan
„Volna” lehden tekstin mukaan*
